

Arrest

nr. 89 149 van 4 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 18 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. CLYMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 29 november 2011, verklaart er zich op 30 november 2011 vluchteling.

1.2. Op 18 juni 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 19 juni 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Sonaron te Munshigonj. In april 2011 sloot u zich aan bij de Bangladesh Nationalist Party (BNP). Uw problemen begonnen toen u zich BNP kandidaat stelde als collegevoorzitter. Op 27 juni 2011 had u een dispuut met uw uitdager Shakil van de Awami League (AL). 's Avonds werd hij vermoord. Zijn familie beschuldigde u hiervan en een kwade groep mensen was op weg naar uw huis om u te vermoorden. U hoorde hiervan en ontkwam tijdig. Daarna verbleef u gedurende één dag in Makhati bij de zus van uw moeder. Vervolgens ging u naar de woonst van uw neef in Sylhet van 28 juni 2011 tot 16 juli 2011. Daarna verbleef u in Myamunshing bij andere familie van uw moeders kant tot 29 juli 2011. Gezien u zich hier evenmin veilig voelde keerde u tenslotte een nacht terug naar uw dorp, vergezeld van twee neven. Hoewel u slechts kort uw moeder wilde bezoeken werd u ontdekt en aangevallen. Vijf mannen sloegen u, maar u kon ontkomen en keerde terug naar uw neef in Makhati, waar u bleef tot 3 augustus 2011. Deze bracht u vervolgens naar Dhaka bij andere verwanten tot 14 september 2011. Tenslotte stuurde uw schoonbroer u naar Jessore op 20 september 2011, van waar u Bangladesh verliet. U reisde via India, Pakistan, Afghanistan, Iran, Turkije, Italië, Frankrijk en kwam aan in België. U vroeg asiel op 30 november 2011.

U legde een kopie van uw geboorteakte neer ter ondersteuning van uw relaas.

B. Motivering

*Er moet worden vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal (CGVS) niet heeft kunnen overtuigen dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet op Subsidiare bescherming zou lopen. U heeft het CGVS er immers niet van kunnen overtuigen dat er een **politiek** getinte zaak tegen u zou lopen. In eerste instantie is het veelzeggend dat u naliet om dit te vermelden bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 28.02.2012, ondanks het feit dat u er uitdrukkelijk naar werd gevraagd (zie CGVS vragenlijst, punt 2, p. 2). Dat u dit niet vermeldde lijkt er eerder op te wijzen dat u dit gegeven later aan uw relaas toevoegde of dat het u nooit vrees heeft ingeboezemd. Daarnaast kon u het CGVS er niet van overtuigen dat u werkelijk een BNP aanhanger was en zelfs een studentenleider in spe. Gevraagd naar de redenen waarom u geschikt zou zijn geweest als BNP kandidaat kan u slechts zeggen dat u een goede student was, dat u van de BNP hield en dat u veel vrienden had (zie CGVS gehoorverslag, dd. 06.04.2012, p. 4). U haalt geen enkele prestatie aan waaruit blijkt dat u deze taak zou aankunnen en wel degelijk een openbaar BNP figuur zou zijn geweest. U verklaart ten andere zelf dat u nog niet echt met de BNP verbonden was daar u “nog verkozen moest worden” (p. 5). Gevraagd naar het politieke profiel van de BNP zelf kan u evenmin inhoudelijke duiding verschaffen. Zo haalt u slechts de vage noties van democratie, vrijheid, onafhankelijkheid en integratie aan. Doorgevraagd naar het verschil met de AL houdt u het erop dat u van de BNP en diens leider hield. Overigens vergist u zich aanvankelijk opvallende wijze als u gevraagd wordt naar de naam van de studentenvleugel. U verklaart vreemd genoeg dat u kandidaat was voor Chhatra League, terwijl deze net aanleunt bij de rivaliserende Awami League. Tenslotte is het feit dat u de laatste verkiezingen in november 2007 plaatst (p. 5) in plaats van in december 2008 (zie informatie in bijlage) een bijkomende aanwijzing dat u in werkelijkheid niet of nauwelijks politiek bewust was. Gezien uw quasi onbestaande kennis over de BNP is het dus niet aannemelijk dat de politieke tegenpartij u viseerde met een valse moordzaak.*

*Voor wat betreft deze **moordzaak** zelf kunnen uw verklaringen evenmin overtuigen. Zo weet u niet welke klacht er exact tegen u zou lopen (p. 4), u kan slechts melden dat er een arrestatiebevel tegen u zou zijn. U contacteerde geen advocaat om u hierin bij te staan (p. 5). U verklaart dat u naliet dit te doen daar uw moeder en zus bedreigd werden. Desondanks beweert u dat u nu geen enkel probleem zou ondervinden om deze documenten te verkrijgen, daar u een familielid zou kunnen aanspreken om hiervoor naar de politie te gaan. Als u wordt gevraagd waarom uw schoonbroer die uw reis regelde dit dan niet deed, stelt u opnieuw uw verklaringen bij als zou dit voor problemen zorgen. Kortom, uw verklaringen zijn in dit verband dermate verwarrend en weinig onderbouwd dat zij het CGVS er niet van overtuigen dat deze dreiging tegen uw familie reëel is. Naast het feit dat u geen substantiële informatie over deze zaak kon leveren, legde u geen enkel document hieromtrent neer. U verklaart nochtans tijdens het gehoor dat u het CGVS nog van een “politiekaart” zou voorzien en juridische documenten die aantonen dat er een klacht tegen u bestaat. Ruim twee maanden na het gehoor (dd.6 april 2012) heeft het CGVS niets hiervan ontvangen. De stand van zaken van een vermeende procedure kan in Bangladesh niettemin gemakkelijk achterhaald worden door een advocaat die tegen een kleine betaling steeds gecertificeerde kopies van de gerechtsdocumenten kan opvragen. U legt er echter geen voor, waardoor het onmogelijk is om op te maken wat de actuele situatie zou zijn van een procedure en welke risico's u bijgevolg zou lopen. De bewijslast berust in beginsel bij de asielzoeker die in de mate*

van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient daarvoor een aannemelijke verklaring te worden gegeven, hetgeen in casu niet het geval is. Dit alles roept de vraag op waarvoor u in feite bescherming zou nodig hebben en doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte heeft u **geen enkel origineel identiteitsdocument** neergelegd. U voorzag het CGVS slechts van een kopie van een geboorteakte. Gezien het ontbreken van een origineel identiteitsdocument met foto en de vaste rechtspraak dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend, toont u uw identiteit derhalve niet genoegzaam aan. Dat u geen enkel origineel neerlegt is ten andere nog geen verklaring waarom u geen document liet opstellen ter staving van uw identiteit. U heeft immers nog familie in Bangladesh die u daarvoor kon contacteren. Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit in iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het CGVS verwijst daarnaast naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op datum van 02.02.2012 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd, overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 21.3 als minimumleeftijd, een goede schatting is. Aldus blijkt dat u ouder bent dan u zich voordoet aan de Belgische autoriteiten. U trachtte aldus de Belgische autoriteiten te misleiden. Dat uw profiel, noch uw zaak, noch uw identiteit het CGVS kunnen overtuigen leidt er bijgevolg toe dat u uw asielrelaas niet aannemelijk kon maken.

Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een **subsidiare beschermingsstatus** in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoeker is het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing en meent wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of minstens de subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat de middelen vanuit dit oogpunt zullen worden onderzocht.

Verzoeker stelt dat er wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging is wegens een politiek getinte zaak.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal te kort door de bocht gaat waar het op basis van de vraagstelling in de vragenlijst, meer bepaald punt 2 op pagina 2, afleidt dat verzoeker zijn verhaal heeft “willen aandikken met politieke motieven” daar men door de wijze van vraagstelling bij verzoeker de indruk heeft gewekt dat men wilde weten of verzoeker een crimineel verleden heeft, wat geenszins het geval is. Verzoeker was niet in de veronderstelling dat deze vraag betrekking had op zijn actuele probleemsituatie. Verzoeker heeft zijn land van herkomst dienen te ontvluchten voor een nakende dreiging waarvoor hij omwille van de politieke aard van het geschil geen beroep kon doen op de bescherming van de overheid. Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk lid is van de Bangladesh Nationalist Party, getuige daarvan de verklaring van de Algemeen Secretaris van de BNP van april 2012 welke verzoeker aan onderhavig verzoekschrift heeft toegevoegd (stukken 9 en 10). Verzoeker voegt hieraan toe dat de BNP vandaag de grootste oppositiepartij vormt in Bangladesh sinds de Awami-league de verkiezingen in 2008 hebben gewonnen. Dat hij geen bescherming mocht verwachten van de overheid blijkt, volgens verzoeker, overigens uit de bijgevoegde fotoreportage waarop onder meer te

zien is hoe de oprichter van de BNP (Ziaur Rahman), alsook tal van burgers hardhandig en brutaal worden aangepakt door de politie (stuk 11).

Met betrekking tot de moordzaak waar verzoeker in zijn land van herkomst valselijk van beschuldigd wordt, voert verzoeker in onderhavig beroepschrift drie krantenuittreksels aan waaruit ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker gezocht wordt door de Awami-league als "moordenaar" van Shakil (stukken 13-15). Verzoeker heeft bijgevolg een gegronde vrees dat hij niet eerlijk berecht zou worden in zijn land van herkomst omwille van zijn politieke overtuiging, maar dat hij bovendien ook terecht vreest voor zijn leven en dat van zijn naasten.

Verzoeker werpt op dat hij niet in staat was om zijn originele geboorteakte voor te leggen bij het interview omdat het document destijds naar het Ereconsulaat te Dhaka werd verzonden ter legalisatie (stuk 3-5). De originele geboorteakte werd naar het adres verstuurd zoals opgegeven door het Ereconsulaat in Bangladesh, doch verzoeker kreeg deze verzending onbeantwoord terug nadat het interview bij het CGVS op 6 april 2012 heeft plaatsgevonden. Hierdoor zag verzoeker zich genooddaakt om een kopij van de geboorteakte voor te leggen op het interview.

2.2. Verzoeker verklaart zijn land te hebben verlaten omwille van de problemen die hij ondervond ten gevolge van zijn politieke activiteiten voor de BNP. Zo verklaart verzoeker onder meer dat tegen hem een valse rechtszaak werd opgestart waarbij hij valselijk beschuldigd werd van moord op de lokale voorzitter van de Awami League.

2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker blijkt geeft van een gebrekkige kennis van de partij waarvan hij lid beweert te zijn. Zo slaagt verzoeker er niet in duidelijkheid te verschaffen over het politieke profiel van de BNP zelf en het verschil met Awami League. Inzake het politieke profiel van de BNP beperkt verzoeker zich tot vage algemeenheden van democratie, vrijheid, onafhankelijkheid en integratie. Met betrekking tot de studentenvleugel van de partij verklaart verzoeker bovendien dat hij kandidaat was bij Chatra League die aanleunt bij de rivaliserende Awami League. Verzoeker slaagt er ook niet in de laatste verkiezingen correct te situeren in de tijd, hetgeen er bijkomend op wijst dat verzoeker in werkelijkheid niet of nauwelijks politiek bewust was. Gezien bovenstaande vaststellingen kon de Commissaris-generaal in alle redelijkheid besluiten dat verzoeker, gelet op zijn quasi onbestaande kennis over de BNP, zijn politieke profiel niet aantoonde waardoor hij evenmin aannemelijk maakt dat de politieke tegenpartij hem viseerde met een valse moordzaak. Uit het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal blijkt overigens dat verzoeker zelf verklaarde dat hij nog niet echt met de BNP verbonden was daar hij "nog verkozen moest worden" (gehoorverslag 6 april 2012, p. 5). Verzoeker brengt ter ondersteuning van zijn politiek lidmaatschap in zijn verzoekschrift een attest bij van de BNP. Terecht merkt de verwerende partij vooreerst op dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt waarom hij dit stuk niet eerder in de procedure heeft bijgebracht. Verzoeker verblijft immers sinds november 2011 in België, werd gehoord op 6 april 2012 en een weigeringsbeslissing werd genomen op 18 juni 2012, terwijl het attest van BNP dateert van 4 april 2012, ruim 2 maanden voor de bestreden beslissing. Dergelijke documenten zijn echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en bijgevolg geen bewijswaarde. De neergelegde stukken komen dan ook over als stukken die enkel en alleen werden opgesteld voor de behoeften van de zaak, ter stoffering van het asiëldossier. De fotoreportage die verzoeker neerlegt waarop onder meer te zien is hoe de oprichter van de BNP, Ziaur Rahman, alsook tal van burgers hardhandig en brutaal worden aangepakt door de politie (stuk 11) doet aan hetgeen voorafgaat geen afbreuk aangezien verzoeker niet heeft kunnen aantonen dat hij werkelijk een BNP aanhanger was en een studentenleider in spe. Ten overvloede kan een verwijzing naar algemene informatie over de toestand van het land van herkomst geen persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aantonen. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Met betrekking tot de moordzaak werd er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat verzoeker naliet juridische documenten bij te brengen die aantonen dat er een klacht tegen hem bestaat en dit ondanks het feit dat hem door het Commissariaat-generaal de tijd werd gegeven om deze stukken alsnog neer te leggen. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de stand van zaken van een vermeende procedure in Bangladesh gemakkelijk kan achterhaald worden door een advocaat die tegen een kleine betaling steeds gecertificeerde kopieën van de gerechtsdocumenten kan opvragen. De vaststelling dat verzoeker tot op heden nog geen enkel juridisch stuk neerlegde aangaande deze vermeende valse aanklacht doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweringen dienaangaande.

Van de door verzoeker bijgebrachte krantenartikelen waarvan één zelfs dateert van 29 juni 2011, een tijdstip waarop verzoeker nog steeds in Bangladesh verbleef (hij verliet zijn land van herkomst pas in september 2011) merkt verwerende partij terecht op dat het niet aannemelijk is dat verzoeker hiervan zelfs geen melding maakte tijdens het gehoorverslag bij het Commissariaat-generaal. Alleen al deze vaststelling hypothekeert de bewijswaarde ervan. Hoe dan ook is het van algemene bekendheid dat krantenartikelen tegen betaling kunnen worden gepubliceerd en bewijst de loutere publicatie van een artikel geenszins de inhoud ervan. Ten overvloede dient om enige bewijskracht aan een document te ontlenen, dit te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is.

Ten slotte kan worden vastgesteld dat verzoeker nog steeds geen origineel identiteitsstuk met foto heeft kunnen voorleggen. Hij beperkt zich tot het neerleggen van een geboorteakte, een document zonder foto waardoor dit geen zekerheid biedt of het wel betrekking heeft op verzoekers persoon. Bovendien blijkt dat het document als geboortedatum 8 juni 1994 vermeldt, een datum die door verzoeker overigens gedurende de gehele procedure wordt opgegeven, terwijl in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de beslissing van de Dienst Voogdij in verband met de medische test tot vaststelling van verzoekers leeftijd, welke aantoonde dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, waarbij 21.3 als minimumleeftijd, een goede schatting is. Deze vaststelling relateert niet enkel de bewijswaarde van de geboorteakte maar bevestigt bovendien dat verzoeker de Belgische asielinstanties bewust heeft willen misleiden over zijn leeftijd.

Verzoeker voegt ten slotte nog twee stukken toe aan zijn verzoekschrift, namelijk een studentenkaart en een medisch attest van Fedasil van 16 april 2012. Ook deze documenten vermogen geen afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. De studentenkaart vormt hoogstens een bewijs van zijn studie maar kan de door hem ingeroepen asielmotieven niet staven. Het medisch attest ter staving van verzoekers verklaring dat hij tijdens een blitzbezoek aan zijn moeder werd aangevallen door een groep van vijf mannen, die hem sloegen doormiddel van hockeystokken is geenszins een bewijs van de door verzoeker aangehaalde feiten. De arts doet een vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER